

наше ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 3-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 42 (120)

Субота, 18 жовтня 1969 року

Ціна 2 коп.

ПОВІДОМЛЕННЯ ТАРС

ГРУПОВИЙ ПОЛІТ ТРЬОХ КОСМІЧНИХ КОРАБЛІВ

11 жовтня в Радянському Союзі стартувала ракета-носій з космічним кораблем «Союз-6». О 14-й годині 19 хвилин корабель «Союз-6» з високою точністю виведено на розрахункову орбіту супутника Землі.

Космічний корабель «Союз-6» пілотує підполковник Шонін Георгій Степанович, борт-інженер корабля — кандидат технічних наук Кубасов Валерій Миколайович.

Екіпаж корабля має виконати широку програму науково-технічних досліджень та експериментів. В ході польоту на кораблі «Союз-6» проводитимуться також випробування за допомогою унікальної технологічної апаратури різних способів зварювання металів в умовах глибокого вакууму і невагомості.

Продовжуючи намічену програму науково-технічних досліджень та експериментів кораблів «Союз», 12 жовтня о 13 годині 45 хвилин проведено запуск другого космічного корабля — «Союз-7». Ділянку виведення на орбіту пройдено нормально.

Екіпаж космічного корабля: командир підполковник Філіпченко Анатолій Васильович, борт-інженер Волков Владислав Миколайович, інженер-дослідник підполковник Горбатко Віктор Васильович.

Завданнями корабля «Союз-7» є проведення ряду науково-технічних експериментів і досліджень у навколосезному космічному просторі.

Екіпажі кораблів «Союз-6» і «Союз-7» встановили між собою двосторонній радіозв'язок.

13 жовтня 1969 року на орбіту навколо Землі виведено третій радянський космічний корабель «Союз-8».

Космічний корабель пілотує екіпаж у складі: командира корабля, Героя Радянського Союзу, льотчика-космонавта СРСР підполковника Шаталова Володимира Олександровича, борт-інженера Героя Радянського Союзу, льотчика-космонавта СРСР, кандидата технічних наук Єлісєва Олексія Станіславовича, які брали участь у січні цього року в польотах кораблів «Союз-4» і «Союз-5».

Вперше на навколосезній орбіті здійснюється груповий політ трьох пілотованих кораблів «Союз-6», «Союз-7» і «Союз-8», на борту яких перебуває сім льотчиків космонавтів.

НОВЕ ДОСЯГНЕННЯ

ХАРКІВ. Успішний груповий політ космічних кораблів, на борту яких знаходяться радянські льотчики-космонавти, — нове досягнення радянської науки і техніки по дальшому освоєнню космосу, проведенню нових експериментальних робіт в умовах невагомості для наукових і народногосподарських цілей.

Колектив металістів Харківського УВП-1 пишається відважними синами Батьківщини, новим поповненням славної сім'ї радянських льотчиків-космонавтів.

— Колектив Київського учбово-виробничого підприємства № 1, — повідомив по телефону редакцію «Нашого життя» секретар партійної організації О. Заславський, — захоплений новим чудовим експериментом радянської науки і техніки. Та широка програма випробувань, яку виконували за час свого польоту космонавти, — не із легких. Проте, ми твердо впевнені, що і з цим завданням вони успішно справилися. Адже немає таких рубежів, яких би не могла подолати радянська людина.

КРОКУЄ ЛЕНІНЬКА ЕСТАФЕТА КУЛЬТУРИ

З великим успіхом проходять по Донецькій області Ленінська естафета культури.

Приймаючи естафету, райвідділи УТОГ, учбово-виробничі підприємства, утіговіські первинні організації і окремі виробничники — ударники комуністичної праці — рапортують про виконання взятих соціалістичних зобов'язань, про трудові успіхи і досягнення.

З хорошими результатами підійшли до зустрічі естафети Донецький міський відділ, Ждановський, Артемівський райвідділи і виробничі підприємства УТОГ.

Т. ПЕРЕБИЙНІС.

Донецьк.

В культурно-освітніх закладах Вінницької обласної організації УТОГ проходять збори, присвячені підведенню підсумків виконання умов Ленінської естафети культури. Виступаючи на зборах, члени УТОГ розповідають про свої трудові успіхи і успіхи своїх колективів.

У Жмеринці делегацію Могилів-Подільського клубу глухих зустрічали на вокзалі з квітами. На мітингу виступили староста Могилів-Подільської меблевої фабрики В. Мартиненко та робітниця Жмеринської хуторної фабрики Л. Сорохан. Тут же місцевий комітет професілки і адміністрація вислали подяку працівникам хуторної фабрики і вручили грошові нагороди за доблесний труд.

НА ЗЕКОНОМЛЕНІЙ СИРОВИНІ

Колектив Кіровоградського УВП, підтримавши ініціативу комуністів, включився в соціалістичне змагання за те, щоб працювати два дні — 21 і 22 квітня 1970 року — на зекономленій сировині і матеріалах.

На підприємстві підраховали, що для цього потрібно зекономити 7 тонн катанки, 13 тонн дроту, 2 тонни чункового цинку та інші матеріали.

Робітники підприємства зобов'язалися виготовити за два ювілейні дні понад чотири тисячі металевих корзин із матеріалів, які будуть зекономлені протягом року.

М. ОСИПОВ.

Наш нештат. кор.

Кіровоград.

На фото: група передовиків Київського дослідного підприємства, яка достроково закінчила особисті п'ятирічні плани. Зліва направо: пресувальник В. Інтелігатор, слюсар-електромонтажник Т. Зуєва, старший майстер складального цеху електроарматури А. Бережний, слюсар - електромонтажник І. Носенко та майстер пресувального цеху М. Безбородько. Фото І. ЩЕРБАНИУКА.

У Центральному Комітеті КП України

ПРО ІНІЦІАТИВУ НОВАТОРІВ ВИРОБНИЦТВА м. КИЄВА
ТА ОБЛАСТІ — ПЕРЕМОЖЦІВ ЗМАГАННЯ ЗА ДОСТРОКОВЕ
ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ П'ЯТИРІЧКИ

Центральний Комітет КП України схвалив патріотичну ініціативу новаторів виробництва м. Києва та області, які взяли на себе підвищені соціалістичні зобов'язання, — до дня Ленінського ювілею виконати ще по одній — дві річних норми, а також вирішили взяти шефство над відстаючими сусідніми бригадами і робітниками, передавати їм свій досвід, допомагати успішно справлятися з виробничими завданнями.

Обкомам, міським, райкомам КП України та первинним організаціям рекомендовано організувати широке розповсюдження почину передовиків ювілейного змагання м. Києва та області, спрямувати зусилля трудящих на дальше розгортання соціалістичного змагання за гідну зустріч Ленінського ювілею, дострокове виконання завдань п'ятирічки.

Редакціям республіканських газет, Комітету по радіомовленню і телебаченню при Раді Міністрів УРСР доручено постійно висвітлювати хід виконання соціалістичних зобов'язань, взятих на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, систематично подавати матеріали про досвід роботи кращих колективів, які виборюють Ленінські ювілейні Почесні грамоти і ювілейні медалі.

ПЕРЕДЖОВТНЕВА ТРУДОВА ВАХТА

ПРИМНОЖУЮТЬ УСПІХИ

У жовтні трудящі відмічати 25-річчя звільнення Закарпаття від німецько-фашистських загарбників. Готуються до цього свята і глухі трудівники Хустського міжрайвідділу УТОГ. На зборах, зльотах підводяться підсумки виконання індивідуальних соціалістичних зобов'язань, взятих на честь цієї дати, а також славного Ленінського ювілею та 52-ї річниці Великого Жовтня.

На Хустській фабриці спортивно-танцювальних виробів працює 12 глухих. Більша половина з них — ударники комуністичної праці. Швей Г. Антонов, М. Ровт, Х. Тетеря, Х. Буковий й інші систематично перевищують виробничі завдання на 25—30 процентів. Кожна з них виготовляє продукцію тільки відмінної якості.

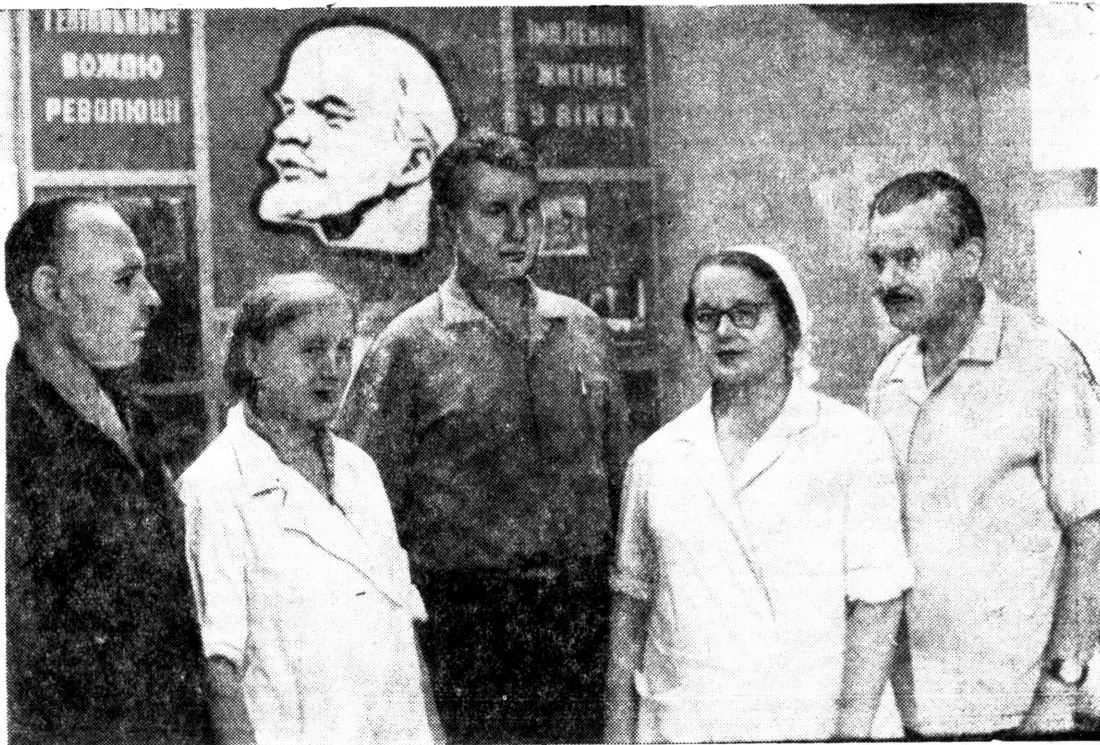
Примножують трудові збутки і мебельники. Схваль-

відзиваються на Хустському мебельному комбінаті про столаря І. Баркасія, який не тільки добре працює, але й бере активну участь у громадському житті свого підприємства.

Член правління міжрайвідділу УТОГ, ударник комуністичної праці М. Проданець вже близько десяти років трудиться на цегельно-черепичному заводі, змінні норми щоденно виконує на 150—160 процентів. Від нього не відстають робітники Міжгорського ліскокомбінату М. Пойда та І. Петрище. Вони є гордістю нашого міжрайвідділу. Всього у нас нараховується понад 20 ударників комуністичної праці, більше 50 передовиків сільського господарства. На них рівняються у праці всі інші глухі трудівники.

В. ТИСЯЧНИК.

Голова Хустського міжрайвідділу УТОГ.



Естафета продовжує свій шлях по області.

М. НИРОВ.

Вінниця.

Ленінська естафета культури прибула в Болград, що в Одеській області. В святково прибраному клубі зібралися трудівники колгоспів та радгоспів району, виробничники міста, учні Болградської школи-інтернату для глухих дітей і гості з Ізмаїльського району.

Приймаючи символ естафети та Книгу записів, голова Бол-

градського районного відділу УТОГ Т. Нестерова сказала:

— У цій Книзі записів хороших справ, присвячених славному ювілею, є імена наших кращих виробничників. Це — Б. Мероджі, І. Родіонов, М. Гогова та І. Георгієв, які сьогодні живуть і працюють по-ленінському.

Потім силами Народного самодіяльного театру Одеського Будинку культури глухих та учнів школи-інтернату для глухих дітей було показано цікавий концерт.

Згодом члени УТОГ, трудящі Ізмаїльського, Кілійського та Татарбунарського районів прибули на зустріч Ленінської естафети в Ізмаїльський клуб глухих. Токар Ізмаїльського ремзаводу Є. Деркач підніс представникам облвідділу сувенір «Ключ». Це — точна копія ключа від Ізмаїльської фортеці, яку два століття тому російські війська під командуванням О. В. Суворова звільнили від турецького гніту.

С. САВЧЕНКО.

Ізмаїл.

До 25-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників



ВОЛГОГРАД. Звідси, від берегів великої російської ріки, було покладено початок визволення України від німецько-фашистських загарбників.

На фото: головний монумент пам'ятника-ансамбля, присвяченого перемозі Радянської Армії над гітлерівським військом в Сталінграді.

Фото П. ЖИЛИ.

ВЕЛИКИЙ ПОДВИГ

Двадцять п'ять років минуло з того часу, коли Радянська Армія завершила повне визволення України від німецько-фашистських загарбників. У жовтні 1944 р. війська 4-го Українського фронту, здійснюючи наступальну операцію в Карпатах, вирвали у ворога останні райони Радянської України. Над усією республікою піднялось сонце свободи.

Славна перемога над ворогом на українській землі — одна з видатних подій Великої Вітчизняної війни, яскрава сторінка літопису наших доблесних Збройних Сил.

Визволення України є подвиг усіх народів нашої великої Батьківщини, згуртованих навколо Комуністичної партії, торжество ідей марксизму-ленінізму, пролетарського інтернаціоналізму. Перемогу було здобуто завдяки масовому героїзму і патріотизму радянських воїнів, партизанів, підпільників, самовідданих праці робітників, колгоспників, інтелігенції.

Разом з усіма народами нашої Батьківщини великий вклад у розгром ворога внесли трудящі України. Мільйони синів і дочок українського народу влилися в ряди Радянських Збройних Сил. В діючу армію пішли майже половина всієї партійної організації і понад мільйон комсомольців республіки. Більш як 600 тисяч комуністів, комсомольців і безпартійних радянських патріотів билися в партизанських з'єднаннях і в підпіллі.

Виявляючи великий патріотизм, безмежну любов до Вітчизни, трудящі глухі України під час війни евакуювалися в глиб країни, де самовіддано працювали в тилу, на оборонних заводах, кували перемогу над ворогом. Ті, що з різних причин залишилися на окупованій території, зазнаючи величезних труднощів і нестатків, були справжніми радянськими патріотами. Багато глухонімих стали народними месниками, прийшли в партизанські загони, у підпільні групи, щоб помститися ворогові.

Комуністична партія і Радянський уряд високо оцінили подвиг українського народу. Понад дві тисячі воїнів-українців удостоєні високого звання Героя Радянського Союзу, майже два з половиною мільйони чоловік нагороджені орденами і медалями.

Під керівництвом Комуністичної партії, спираючись на братерську допомогу всіх братніх народів СРСР, український народ у післявоєнний час підняв з руїн і згарищ господарство.

І ось минуло 25 років. Волею партії, самовідданою працею народу Радянська Україна перетворилася у квітучий край. Примножуючи славі революційної, бойові і трудові традиції, український народ зміцнює економічну і військову могутність нашої Батьківщини, наполегливо бореться за досконалише виконання завдань п'ятирічки, за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Іван НЕХОДА

МОГУТНЯ І СЛАВНА

Могутня і славна,
в сім'ї рінопоравна,
В багатім приволлі Дніпра і
Дністра.
Як в лузі калина,
цвіте Україна —
Радянських республік сестра.
Рабами не гнулись Дніпро і
Карпати.
Роками боролась за волю свою
У дружбі із старшим,
із російським, братом
Здобули ми волю в бою.
В труді ми Вітчизни
позначимо славу —
Хмельницького внуки,
Шевченка сини,
В боях відстояли
Радянську державу,
Загоймо рани війни!
Живи, Україно, цвіти,
Україно,
В Радянськiм Союзі —
вєдиччя твоє.
Нас Ленін великий з'єднав
вєєдино.
Нам партія волю і щастя дає!

Газ. «Рад. Україна»,
15 жовтня 1944 р.

У ТІСНОМУ КІЛЬЦІ

«Східний вал», на який так багато надій поклали фашистські окупанти, було зметено за кілька днів. Гітлерівське командування зосередило великі сили в районі Корсунь-Шевченківського, сподіваючись завдати звідси удару по тилах 1-го і 12-го Українських фронтів і почати відновлення лінії оборони по Дніпру. Проте і цим планам не судилося здійснитись.

Зруйнувавши оборонні рубежі противника, наші війська пішли вперед. Ні сильні тумани, ні бездоріжжя, ні запеклий опір ворога не могли перешкодити наступові радянських воїнів. Гітлерівці опинилися в «котлі».

Щоб уникнути марного кровопролиття, радянське командування запропонувало оточеним гуманні умови капітуляції. Але ворог відхилив пропозицію.

Гітлерівці робили відчайдушні спроби вийти з оточення, але безуспішно. «Кільце» стисалося все тісніше і тісніше.

В ніч на 17 лютого 1944 року фашистським солдатам видали по три норми горілки і дозволили з'їсти недоторканий запас продуктів. Під прикриттям пурги і нічної темряви противник зробив останню спробу — пробитись на Лисянку. Фашисти діли напролом, не зважаючи на втрати. Проте могутніми ударами наших військ вони були розгромлені. Радянська Армія продовжувала переможний похід, визволяючи Правобережну Україну.

На фото М. Горидька (внизу): група екскурсантів — робітників Черкаського УВП біля пам'ятника Корсунь-Шевченківськoї битви.



ДАЛІ, НА ЗАХІД

Весна 1944 року. Радянська Армія, громлячи окупантів, успішно просувається вперед. У квітні війська 1-го Українського фронту вийшли на лінію Ковель-Броди — Бучач-Коломия, утворивши великий і оперативний вигідний плацдарм для дальшого наступу. Ставка Верховного Головнокомандування поставила фронту стратегічне завдання — розгромити групу німецьких армій «Північна Україна», яка налічувала 41 дивізію; остаточно визволити у смузі фронту радянську землю від німецько-фашистських загарбників; перенести бойові дії на територію Польщі.

Зав'язалися запеклі бої. Радянські воїни билися, не шко-

дуючи сил, виявляючи небачений героїзм, відвагу і мужність. І попереду, як завжди, йшли комуністи і комсомольці.

18 липня в районі Бродів були оточені 8 ворожих дивізій. Чотири доби не припинялися запеклі бої, бродський «котел» було ліквідовано. Тут же закінчила своє існування і горезвісна дивізія «СС Галичина».

27 липня було визволено місто Львів. 79 частин і з'єднань дістали почесне найменування «Львівських», 116 були нагороджені орденами Радянського Союзу.

Наші війська переможно йшли далі, на захід, нестримно наближаючись до дня історичної Перемоги.

СЕРЦЕ РЕСПУБЛІКИ

Двадцять п'ять років — невеликий строк у житті міста. «Вік» якого обчислюється сторіччями. Проте той, хто буває у Києві, і особливо його жителі, бачать, як змінився вигляд столиці Радянської України.

Коли наші війська визволили місто від німецько-фашистських окупантів, у ньому не було жодного діючого підприємства: фашисти вивезли все цінне устаткування, висадили в повітря корпуси заводів і фабрик, знищили майже половину житлового фонду, спалили і зруйнували багато монументальних споруд.

Кореспонденти ряду газет буржуазних країн, які побували в той час у столиці України, твердили: потрібні будуть десятиріччя, щоб загоїти рани, заподіяні місту війною.

Та на допомогу Києву, як і всій Україні, яку тоді визволяли, прийшли братні народи Країни Рад. Ще гриміли залли гармат на фронтах, а до берегів Дніпра уже йшли ешелони з машинами, будівельними матеріалами, устаткуванням, продовольством, одягом, насінням. Їх посілали Москва, Урал, Си-

бір, республіки Середньої Азії та Закавказзя.

Щедра допомога, трудовий ентузіазм киян, всього українського народу підняли місто з руїн і згарищ. За короткий строк було досягнуто довоєнного рівня промислового виробництва. Київ став одним з найбільших центрів машинобудування, хімії, точного приладобудування, легкої і харчової промисловості, науки і культури. За чверть століття випуск продукції на підприємствах міста зріс у 9 разів.

У ці дні трудівники міста-героя, як і всі радянські люди, готуються до знаменної дати — 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Їх будні відзначаються широким розмахом творчої ініціативи, високопродуктивною працею, випуском продукції відмінної якості.

Промисловість Києва достроково виконала план дев'яти місяців четвертого року п'ятирічки по одному з найважливіших показників — обсягу реалізації продукції. Додатково до плану випущено на десятки мільйонів карбованців різних виробів. Слід при цьому відзначити, що майже 80 процентів надпланового обсягу реалізації продукції припадає на підприємства, які перейшли на новий порядок планування й економічного стимулювання.

Київ став невід'язним. У ньому вдало переплелися сива давнина і сучасність. Історич-

ні пам'ятки архітектури органічно вписуються в нові архітектурні ансамблі, надають столиці своєрідного колориту. Місто росте, молодшає. Тепер з київського «будівельного конвейера» щодня сходять 55 квартир. В останньому році п'ятирічки житловий фонд Києва становитиме близько 14,5 мільйона квадратних метрів. Це майже в три з лишком рази більше, ніж було до війни.

У місті провадиться велике соціально-культурне будівництво. Щороку стають до ладу нові школи, лікарні, дошкільні заклади, палаци культури, кінотеатри, магазини, їдальні та ресторани. Збудовано Палац спорту, реконструйовано Центральний стадіон, який вміщує нині 100 тисяч глядачів.

Готуючись до Ленінського ювілею, Київський міськвиконком у березні минулого року розглянув і затвердив заходи по комплексному благоустрою, озелененню та зовнішньому оформленню Києва. Крім фарбування й облицювання існуючих вулиць, місто прикраситься новими пам'ятниками, фонтанами, садами та парками. Все робиться для того, щоб місто на Дніпрі було ще кращим, наряднішим, красивішим.

П. МАРШАЛ.
Заступник голови виконкому Київської міської Ради депутатів трудящих.

2 **наше**
ЖИТТЯ

18 жовтня 1969 р.



Сім днів у Київському Палаці спорту тривала республіканська оптова ярмарка по закупівлі одягу на промислових підприємствах на 1970 рік. У цій ярмарці вперше взяли участь 23 підприємства системи УТОГ. Вони представили понад 60 найменувань швейно-трикотажних виробів. Серед них — плащі-болоньї, верхні чоловічі сорочки, спецкостюми для робітників, ватні куртки, а також вироби чоловічої, жіночої та дитячої трикотажної білизни.

Продукція учбово-виробничих підприємств здобула високу оцінку у представників торговельних фірм та постачальницьких організацій ряду міністерств нашої республіки. З підприємствами системи УТОГ вони уклали договори на поставку швейно-трикотажних виробів.

Укладені на ярмарці договори накладають велику відповідальність на керівників УВП. Вони повинні організувати роботу так, щоб забезпечити виконання плану, запроваджувати у виробництво нові моделі і дати покупцям і робітникам високоякісні вироби.

На фото: (ліворуч) стенди готових трикотажних та швейних виробів; (праворуч) представники торговельних фірм і учбово-виробничих підприємств укладають договори на поставку продукції на 1970 рік.

Фото І. ШЕРБАНЮКА.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

ВИКОНАННЯ ПЛАНУ
РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ
ПІДПРИЄМСТВАМИ
СИСТЕМИ УТОГ
ЗА ВЕРЕСЕНЬ 1969 року
(в тисячах карбованців)

Учбово-виробничі підприємства	План	Факт	%
Вінницьке	150	158,9	105,9
Дніпропетровське	228	238,7	104,7
Дніпро-Дзержинське	171	172,5	100,9
Донецьке	132	149,3	113,1
Єнакієвське	41	16	112,2
Артемівське	262	301,5	115,1
Ждановське	92	96,8	105,2
Слов'янське	56,4	56,5	100,0
Житомирське	300	303,4	101,1
Ужгородське	№ 1 66	66	100,0
Ужгородське	№ 2 110	145	131,8
Запорізьке	270	278	102,9
Івано-Франківське	332	351,9	106,0
Київське № 1	155	167	107,7
Київське дослідне підприємство	315	385,9	124,1
Київське № 3	31	31,4	101,9
Білоцерківське	223	245	109,9
Кіровоградське	109	112,4	103,1
Сімферопольське	84	89	105,9
Луганське № 1	198	203,1	102,6
Луганське № 2	244	301	123,4
Комунарське	72	73	101,4
Львівське № 1	248	264	106,4
Львівське № 2	191	240,4	125,9
Бродівське	77	83	107,8
Дрогобицьке	56	60	107,1
Стрийське	119	166	139,5
Миколаївське	50	52	104,0
Одеське № 1	71	74	104,2
Одеське № 2	160	187	116,9
Одеське № 3	115	115	100,0
Полтавське	№ 1 212	213	100,5
Полтавське	№ 2 50	50	100,0
Лубенське	128	132,6	103,6
Рівненське	42,2	43	101,9
Сумське	58	78,4	135,2
Конотопське	312	326,7	104,7
Лебединське	30	40,6	135,3
Харківське	№ 1 103	120	116,5
Харківське	№ 2 440	511,6	116,9
Херсонське	115	130,6	113,5
Ємільчинське	220	242,2	110,1
Черкаське	81	86	106,2
Чернігівське	383,4	396,8	103,2
Чернівецьке	115	119	103,5
Садгірське	159	173,3	109,0
ВСЬОГО:	7211	7879	109,3

Вересень — останній місяць третього кварталу. В цілому підприємства Українського товариства глухих справились із планом реалізації продукції. У одних — Донецьке, Ужгородське № 2, Київське дослідне, Харківські №№ 1 і 2 та на інших підприємствах — план перевищено, у інших — Дніпро-Дзержинське, Слов'янське, Ужгородське № 1, Одеське № 3, Полтавське № 2 — виконання плану реалізації продукції зупинилось на цифрі 100.

Попереду останній квартал, успішне завершення якого вирішуватиме труд робітників за цілий рік. Зусилля колективів підприємств системи УТОГ повинні бути спрямовані на дострокове виконання завдань четвертого року п'ятиріччя, на краще використання наявних резервів, ощадливе використання сировини та матеріалів.

У боротьбі за виконання планів першочерговим завданням лишається широке розгортання соціалістичного змагання, постійне нарощування темпів боротьби за високу якість продукції.

Промислова виставка

У Черкасах відбулася виставка промислових товарів підприємств міста, присвячена 100-річчю з дня народження В. І. Леніна.

Поруч з експонатами таких підприємств, як завод шитого волокна, хімкомбінат, трикотажна фабрика, мебеліве об'єднання «Дніпро» на виставці були представлені також вироби Черкаського УВП — кухонний буфет і стіл.

На відкритті виставки були присутні передовики виробництва нашого УВП І. Н. Циховський, І. І. Остропольська, С. М. Цилинський, Ф. М. Демиденко та інші.

В. ГОРБУНЦОВ.
Наш нештат. кор.

ПЛЕНУМ ПРО РОБОТУ З ГЛУХИМИ НА СЕЛІ

Відбувся пленум правління Житомирського обласного відділу УТОГ. З доповіддю про роботу з глухими на селі виступила голова обласного М. Руденко. Вона сказала, що районні культурно-освітні заклади успішно готуються до Ленінського ювілею, що зміст їх роботи значно поліпшився.

Разом з тим, доповідач зупинилась на недоліках, які ще мають місце в роботі з членами Товариства, які живуть і працюють на селі.

Р. ГРЕСЬКО.



В. Бугаєв — швея індошову Тернопільської фабрики «Ромашка». В колективі фабрики вона користується заслуженим авторитетом. Норми виробітку В. Бугаєв виконує на 180 процентів.

НАЗУСТРІЧ ІІІ ВСЕСОЮЗНОМУ З'ЇЗДУ КОЛГОСПНИКІВ

ЗБОРИ В КОЛГОСПІ ІМЕНІ ЛЕНІНА

Суботній ранок. Сивий туман огорнув землю. Та пригріло сонце, і туман розійшовся. До колгоспного Будинку культури прийшли святково одягнені люди, трудівники полів і ферм, молоді і літні, з посивілим волоссям — ветерани артілі.

На порядку денному зборів — обговорення проекту нового Примірного Статуту колгоспу. Сільгоспартіль ім. Леніна — одна з найстаріших у Софіївському районі. Їй незабаром сповнюється сорок років. Про пройдений шлях артілі і проект нового Статуту говорив голова колгоспу І. Перевертайло. Комуністична партія і Радянський уряд піклуються про дальший розвиток колгоспів. Сучасний колгосп — це механізоване господарство, оснащене чудовою потужною технікою, яка полегшує працю хліборобів. А яким був колгосп у перші дні організації? У новоствореному колгоспі не було машин, невістачало насіння, головною тягловою силою були коні та воли. Та й їх не вистачало, щоб обробити і засіяти землю. Більшість робіт виконувались вручну. Мало було і молочної худоби. Ось з чого почали зароджуватись перші колгоспи.

А тепер невідомою стала артілі. Швидкими темпами розвивається громадське тваринництво. На фермах налічується 2300 голів великої рогатої худоби, 1300 свиней, 4000 штук птиці. Щороку артілі збирає з кожного гектара по 20—23 центнери пшениці, 35 центнерів зерна кукурудзи.

Голова колгоспу називає кращих виробників, які вносять гідний вклад в розвиток артілі. Це — механізатори П. Заруба, І. Повх, М. Запорожець, доярки Р. Філіпова, Г. Повх, свинарки В. Щербак і М. Юрченко. Разом з чуочими в колгос-

пі працюють і глухі трудівники. Промсвєць закликав присутніх добре попрацювати, щоб швидко і без втрат зібрати урожай, розрахуватись з державою по всіх видах тваринницької продукції, а також кукурудзи, гідно зустріти славне 100-річчя з дня народження В. І. Леніна і ІІІ Всесоюзний з'їзд колгоспників.

Хлібороби схвалили проект нового Статуту колгоспу і обрали делегатів на районні збори колгоспників.

Г. ЛІСЮК.
Софіївський р-н.
Дніпропетровська обл.

СЛОВО ПЕРЕДОВИХ КОЛГОСПНИКІВ

У Запорізькому Будинку культури відбулися збори передових колгоспників прилеглих районів. Деякі з трудівників — ветеранів села мають урядові нагороди за бойові і трудові заслуги. Вони відважно билися з ворогом на фронтах війни, захищаючи Батьківщину, а тепер сумлінно працюють, готуючи трудові подарунки до Ленінського ювілею. Це — тесля М. Романенко, шор-

ник І. Москаленко, возій молодика М. Ульянченко.

Для трудівників села було прочитано лекцію про проект нового Статуту колгоспу. Глухі трудівники, що виступили на зборах, говорили про свої виробничі успіхи, схвалили проект нового Статуту колгоспу.

С. МОРДУШЕНКО.
Наш нештат. кор.

НІ НА ПАПЕРІ, НІ НА ДІЛІ...

Первинна організація — основа діяльності Українського товариства глухих. Вона мобілізує членів УТОГ на виконання виробничого плану підприємства, займається організацією і розвитком соціалістичного змагання, рухом за комуністичну працю, вихованням у людей трудової дисципліни, поліпшенням виробничих і побутових умов глухих, сприяє підвищенню їх кваліфікації й успішному навчанню.

Про ці прямі обов'язки первинної організації чітко сказано в Статуті Українського товариства глухих, яким вона мусить керуватися у своїй повсякденній діяльності. На жаль, буває й так, що саме про це забувають деякі керівники первинних організацій.

Наведемо приклади. У первинній організації Івано-Франківського УВП налічується понад 400 членів. Для керівництва нею обране бюро з п'яти осіб: директор М. Заковиріна, інструктор виробничого навчання М. Матківський, майстер відділу технічного контролю К. Ігнат'єва та В. Колосовський. Очолоє первинну організацію заступник директора по

виховній роботі Ф. Коваль. Як же саме працює первинна організація цього підприємства, чи виконує вона ті обов'язки, що на неї покладені Статутом?

Виявляється, що ні. Бюро тут створене формально. На папері обов'язки членів бюро добре розписано. А Ф. Коваль плану роботи не має, бо його не складає. Член бюро К. Ігнат'єва відповідає за роботу сектора побуту, але цим питанням, по суті, не займається.

До складу бюро первинної організації, — розповідає К. Ігнат'єва, — обираюся протягом двох років, проте не пам'ятаю, щоб голова бюро Ф. Коваль коли-небудь збирав нас для вирішення тих чи інших виробничих питань, щоб дати конкретне завдання.

Не займається бюро також питаннями культурно-масової та спортивної роботи, підвищенням загально-освітнього рівня своїх членів тощо. Однак, дехто може заперечити, що, мовляв, засідання бюро первинної організації УТОГ Івано-Франківського УВП проводилися і досить часто, папери списували... Проте, на них розгля-

далося тільки одне — надання членам УТОГ грошової допомоги. Лише в цьому році таких засідань було проведено аж 13. Ось тому й не дивно, що Ф. Коваль нічого не міг сказати про роботу первинної організації УТОГ, якою він єсть так «керув» вже протягом багатьох років. Чомусь зовсім випустила з поля зору таку, з дозволу сказати, «діяльність» первинної організації УТОГ партійна організація підприємства. А хто ж, як саме не вона, повинна нагадувати їй повсякденну допомогу.

З висловлених фактів видно, що первинна організація УТОГ Івано-Франківського УВП існує тільки на папері. Голова бюро Ф. Коваль неспроможний організувати роботу як слід, наблизити її до виробництва.

Слід чекати, що на наступних звітно-виборчих зборах члени УТОГ підприємства зроблять відповідний висновок і про перебування Ф. Коваль на посаді голови бюро. За ним останнє слово.

Л. РОМАНЕЦЬ.
Івано-Франківськ.

наше
ЖИТТЯ 3

18 жовтня 1969 р.

З ДРУЖНІМ ВІЗИТОМ ДО БОЛГАРІЇ

Українська делегація у складі голови президії Центрального правління УТОГ К. Філонка, голови Донецького обласного відділу М. Калиниченка, інженера Проектно-конструкторського бюро Є. Задніпровської і автора цих рядків, разом з делегацією Всеросійського товариства глухих, до складу якої входили голова президії Центрального правління ВТОГ П. Сутягін, голова правління ВТОГ Карельської АРСР Н. Сункіна, голова правління Ленінградського обласного відділу О. Лопаткін, майстер ВТК Московського УВП-2 В. Козлова і референт Ради Міністрів РРФСР С. Корчагін прибули у Софію літаком. У столичному аеропорту нас зустріли керівники і актив Болгарської спілки глухих на чолі з головою Центрального правління Василем Паневим.

Нещодавно братній болгарський народ відзначив своє національне свято — 25-річчя соціалістичної революції. З нагоди цього свята до Болгарії на запрошення Болгарської спілки глухих виїжджали з дружнім візитом делегації Українського і Всеросійського товариств глухих.

Нижче друкуємо дорожні нотатки **И. ЗДОРОВИЛА**, одного з членів делегації Українського товариства глухих.

сяч левів, а кількість робітників — з 660 до 3471 чоловіка.

Включившись у соціалістичне змагання на честь ювілею Батьківщини, підприємства Спілки виконали піврічний виробничий план по випуску продукції на 109,1 процента. Збудовано нові модернізовані підприємства глухих у Софії, Пловдиві, Гірній Оряховиці, Старій Загорі, Варні, Русе, Шумені. Ведеться будівництво підприємств у Ямболі, Плевені, Ломі. Для трудівників УВП збудовані гарні гуртожитки у

У Центрі реабілітації слуху і мови навчається 60 дітей старшого віку. Класи розраховані на 8—10 чоловік, оснащені новітньою апаратурою. Завдання цього інституту — розвивати мову туговухих з прищепленням їм спеціальності і підготовки для дальшого їх навчання в середніх та вищих учбових закладах. Доцент кафедри сурдопедагогіки Софійського державного університету Дечо Денев, який був присутній на цій розмові, повідомив, що уряд Болгарської Народної Республіки намітив провести в наступному році у Софії міжнародний симпозіум по обміну досвідом роботи та поліпшенню навчання у школах для глухих дітей, на який будуть запрошені й сурдопедагоги Радянського Союзу.

Після відвідин школи й інституту наша делегація побувала на прийомі в заступника міністра праці і соціального забезпечення Георгія Манева та зробила прогулянку на автобусі по мальовничій курортній місцевості «Боровець». А 3 вересня разом з Василем Паневим і генеральним секретарем Спілки Георгієм Апостоловим вирушили у подорож по країні.

Першу зупинку зробили у Пловдиві — другому за величиною місті Болгарії, де завітали на підприємство глухих. Директор підприємства Стоян Козарев і секретар парторганізації Станчо Дончев розповіли про роботу підприємства. Це — УВП, на якому трудяться 500 глухих. Тут виготовляють картонажні, швейні, трикотажні та взуттєві вироби. Працює підприємство рентабельно. Річний план випуску продукції — 2 мільйони левів. У соціалістичному змаганні на честь ювілею колектив підприємства завоював друге місце у системі Спілки глухих. На високому рівні — художня самодіяльність, розвиток фізичної культури і спорту. Показали нам болгарські друзі і «Гору Визволителів», з якої, як на долоні, відкривається панорама міста. На самій вершині гори на честь воїнів Радянської Армії, що полягли смертю хоробрих при визволенні братньої Болгарії від гітлерівського поневолення, збудований пам'ятник Радянському Солдатові. Його болгарський народ любовно називає «Альошею». Ліворуч цього пам'ятника, на горі, знаходиться пам'ятник російським воїнам, що загинули під час визволення болгарського народу від турецького іґа. Біля нього радянські космонавти Ю. Гагарін, В. Биковський, В. Терешкова, під час відвідин Болгарії, посадили молоді ялинки.

У той же день ми виїхали до Старої Загорі, де у готелі «Балкантурист» зробили зупинку на ніч. Другого дня відвідали Будинок відпочинку Спілки глухих, який розкинувся у мальовничій місцевості біля мінеральних джерел за п'ятнадцять кілометрів від міста.

Опівдні ознайомилися з роботою УВП міста Старої Загорі. Колектив цього підприємства визнано переможцем у соціалістичному змаганні на честь славного ювілею і нагороджено перехідним Червоним прапором Центральної спілки глухих Болгарії. Того ж дня ми побували у містах Велике Тирново, Гірній Оряховиці. Відвідали навчально-виробниче підприємство «Праця», на якому готують молодих робітників різних професій для всіх під-



Багато цікавого з історії болгарського народу дізнались члени делегації. Вони побували на горі Шипці. Тут споруджено музей-пам'ятник російським і болгарським воїнам, які загинули в боях за визволення Болгарії під час російсько-турецької війни 1877—1878 рр.

підприємств глухих. У цьому ж приміщенні на верхніх поверхах є класні кімнати, де разом з придбанням спеціальності учні здобувають загальноосвітню підготовку. Строк навчання — від 3 до 4 років, залежно від того, яку спеціальність набуває учень. Того ж дня члени делегації вирушили у місто Варну, що розташоване на березі Чорного моря. Місто називають морськими воротами Болгарської Народної Республіки. Ознайомилися з виробничо-побутовим комплексом «Тиха праця», а другого дня повернулися літаком назад у Софію.

Скрізь, де побувала наша делегація, нас гостинно зустрічали. Ми мали можливість докладно ознайомитись з виробничими процесами, розмовляти з робітниками. На всіх УВП чистота і порядок. На поліпшенні посаджені дерева, кушні винограду, квіти. На одному лише Гірній-Оряховицькому УВП посаджено 8 тисяч кущів квітів, винограду і плодівих дерев. Ми милувалися соковитими перенками, налитими сонцем гронами винограду, яскравочервоними помідорами. Використовують тут плоди, коли досягають, всім колективом.

У гуртожитку теж бездоганна чистота. Ніхто з проживаючих не дозволить собі зайти в кімнату взутим. Взуття залишається у коридорі, в спеціально зроблених для цього ящиках.

Між підприємствами глухих розгорнуто соціалістичне змагання не тільки по виробничих, а й культурно-побутових та інших показниках. Кожен із робітників, службовців, інженерно-технічних працівників дбають про те, щоб саме їх підприємство було зразковим.

8 вересня відбулась розмова між делегаціями Всеросійського, Українського товариств, з одного боку, і керівниками Болгарської спілки глухих, з другого. Розмова проходила у теплій, дружній обставині, в ході якої керівники Спілки проінформували гостей про свої справи, подякували нашої делегації за відвідування їх країни, за корисні поради, які були зроблені під час перебування делегації, і висловили сподівання, що і надалі необхідно обмінюватись досвідом роботи на всіх ділянках діяльності братніх товариств.

Болгарських друзів запрошено відвідати Українське товариство глухих.

З УСТРІЧ З ЦІКАВИМИ ЛЮДЬМИ

Бесіди ветеранів революції, громадянської війни, передовиків виробництва здобули велику популярність серед відвідувачів Вознесенського клубу глухих. Кожного разу з великим теплом і гостинністю приймають у клубі тих, хто своєю працею і ратними подвигами вніс великий вклад у справу побудови комуністичного суспільства.

На днях в клубі побувала в гостях Депутат Верховної Ради УРСР, знатна доярка колгоспу «Прогрес» Вознесенського району Ксенія Іванівна Тищенко. Цікаво, просто і дохідливо розповіла вона про свою важку і таку потрібну роботу, про взяті зобов'язання, про своїх подруг по роботі.

Господарі клубу задали багато запитань, що стосуються роботи і депутатської діяльності Ксенії Іванівни.

Ці зустрічі, задушевні бесіди з передовиками виробництва надають робітникам творчої наснаги у боротьбі за виконання взятих зобов'язань.

Т. ДОБРОЖАН.
Перекладач Вознесенського клубу глухих.

„Голубий вогник“

З великим успіхом в Херсонському Будинку культури пройшов вогник «Золота осінь».

З великою увагою і цікавістю прослухали виступи гостей — працівників кіностудії ім. Довженка і артистів радянського кіно. Зараз в Херсоні проводяться зйомки кінофільму «Де 0-42-й?». Режисер-постановник О. Е. Лішійус поділився творчими задумами, ознайомив з роботою колективу кіногрупи. Артисти Бейшаналієв, Богот і Козлов розповіли про свою роботу над ролями, подякували за сердечний прийом і виявлену гостинність, побажали успіхів у праці і навчанні.

А потім учасники танцювального колективу і драмгуртки Будинку культури показали свою майстерність. Колись гуртки художньої самодіяльності Херсонського Будинку культури славилися творчим вмінням, останнім же часом справи погіршали. В цікавій формі ветерани драматичного колективу звернулися до молоді із закликом активно включатися в роботу гуртків художньої самодіяльності.

О. ТРОХИМЕЦЬ.
Наш нештат. кор.

РОЗШУКУЄ СЕСТРУ

Марія Павлівна Кириченко, 1929 року народження, вчилася в Благодатненській школі-інтернаті для глухих дітей, що знаходиться в Амвросіївському районі Донецької області. Після закінчення школи Марія Кириченко зникла. Її брат, Григорій Павлович Кириченко, звернувся до редакції газети «Наше життя» з проханням допомогти розшукати його сестру.

Редакція просить всіх, хто знає про місцезнаходження Марії Кириченко, особливо працівників і колишніх учнів Благодатненської школи-інтернату, повідомити редакцію і Г. П. Кириченка, який проживає в Донецькій області, Тельманівському районі, станція Карань, вул. Жовтнева, 25.

Редактор В. ПІТЕНКО.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ

м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. 67-38-43.
«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВІІ-3.
Зам. 1125—5040, 69 р.



Делегації Всеросійського і Українського товариств глухих відвідали і ознайомилися з діяльністю учбово-виробничого підприємства в м. Пловдиві. На згадку про відвідини гості і господарі сфотографувались біля входу в УВП.

Незабуття і тепла зустріч! Рукостискання, обійми, квіти.

Після невеликого перепочинку нас запросили до приміщення Центральної спілки глухих, де голова правління Василь Панев та інші працівники привітали нас як дорогих гостей і братів, побажали нам приємного настрою і ознайомили з програмою нашого перебування у Болгарії. Цього ж пам'ятного дня разом з керівниками Болгарської спілки глухих ми відвідали мавзолей вождя болгарського народу Георгія Димитрова й поклали вінок. Увечері побували у Будинку радянсько-болгарської дружби на зборах, присвячених 25-й річниці соціалістичної революції. На зборах були присутні керівники спілки глухих, представники різних організацій та підприємств республіки.

Невпізнано змінилася Спілка глухих Народної Республіки Болгарії за 25 вільних років. З маленької організації з декількома членами в минулому вона розрослася у велику масову організацію, у якій зараз нараховується близько п'яти тисяч членів. Майже всі вони зайняті на виробництві.

За останні десять років обсяг продукції на підприємствах глухих збільшився з 800 тисяч до 15 мільйонів 490 ти-

Старій Загорі, Варні, Гірній Оряховиці, Пловдиві, Русе та інших містах.

Успішно ведеться робота по ліквідації неписьменності серед глухих. У різних гуртках художньої самодіяльності, секціях фізичної культури і спорту займається більше 3500 чоловік. Сьогодні глухий болгарин — повноправний господар своєї країни. У Болгарії багато глухих мають середню і вищу освіту, про що 25 років тому вони тільки могли мріяти.

Про все це розповів на урочистих зборах голова Болгарської спілки глухих В. Панев. З вітальною промовою на зборах виступили і вручили пам'ятні подарунки від імені Українського товариства глухих К. Філонок, від імені Всеросійського — П. Сутягін. На закінчення вечора відбувся концерт художньої самодіяльності, який пройшов з великим успіхом.

Вранці, 2 вересня наша делегація відвідала школу для глухих дітей і Центр реабілітації слуху і мови, які розміщені в одному з будинків біля підніжжя гори Вітоша. Заступник директора школи Стефан Малчев і директор Центру реабілітації слуху і мови П'янка Паскалова докладно ознайомили гостей з роботою цих двох закладів.